

IV. Per terres catalanes

Al cap d'unes jornades de sortir de l'Aragó, Don Quixot i el seu escuder Sanxo arribaren a les terres fermes de Lleida. De bon matí, passaren pel Pla d'Urgell on es trobaren moltes partides de caçadors, que amb els seus arcabussos i perdiguers, perseguien, com no! a les braves perdius i a les fugisseres llebres.

El cavaller preguntà a algun dels caçadors, "A que se debe noble discípulo de San Huberto y San Eustaquio tanto tropel de cazadores en un festivo domingo, ¿por que no están en la iglesia rogando por las cosechas materiales y los bienes espirituales?".

"Senyor cavaller", li contestà el caçador, "És que no esteu assabentats que aquests, famosos terrenys acotats, on ens trobem, han sigut declarats lliure per tothom que tingui ganes de caçar, alguna roja perdiu o ràpida llebre, a fi d'omplir l'olla familiar?."

Astorats per tan rebombori de trets que es sentien per llevant i per ponent, i que el tiroteig es va fer més palès, el cavaller i el seu fidel escuder, decidiren donar-se un recés a tan trasbalsat viatge, per descansar les seves muntures i el seus molguts ossos. En descavalcar es trobaren amb un nodrit estol de caçadors i de dianes que buscaven refugiar-se de tan gran aldarull cinegètic.

Don Quixot se'ls dirigí amb una amable salutació "Buenos días nos dé Dios, gentiles damas y nobles cazadores, queremos compartir refugio con vuestras mercedes para reposar de tanto alboroto" i afegir Sanxo "Y de paso señores, presentarnos, aquí el caballero Don Quijote de La Mancha y yo su humilde y hambriento servidor, Sancho Panza".

El més gran dels caçadors els respongué "Siguen benvinguts senyors i ben acollits en aquest humil i natural

indret, soc Jaume de Saragossa, i la meva muller Marisol de Barcelona, aquí el meu germà Josep i la seva esposa Mercè de Mollerussa, acompanyats dels nostres cosins Montse de Valls i el seu espòs de Granollers tots hem vingut a intentar caçar, però està clar que han pensat el mateix una munió de gent, que acudiren en aquest famós i deslliurat acotat, que ha quedat saturat per la molta afecció, però amb pobres i perillosos resultats".

Don Quixot respongué "Pues os voy a dar un consejo damas y caballeros, recoged vuestros pertrechos y marchemos a aquella hondonada para proteger a nuestras personas del arcabuceo de tan malos cazadores, que vienen de todas partes acosando a las perdices y a las ágiles liebres y ...vive Dios, a todo bicho viviente"

Així ho feren tot el grup aprofitant l'espai més fondo per refugiar-se i esmorzar, i naturalment, convidant al cavaller i al seu escuder a compartir-ho. Sancho, descavalcant de la seva somera, exclamà "Gracias a vuestra generosidad podremos reparar nuestra mermadas fuerzas, de tanto cabalgar por esas tierras llamadas fermas".

Compartiren durant força temps el pa, la sal i el vi, i l'excel·lent pernil que els havia regalat Don Florenci, pare de la Mercè. Don Quixot va preguntar quin era el millor camí per anar a la vall del riu Corb. L'orientaren per anar cap a Tàrrrega, i després en direcció Montblanc. Varen xerrar fins que es van acabar els espetecs dels caçadors cap al migdia, sigui perquè esgotaren les municions o perquè ja no quedaven perdius volant o conills corrent. Aleshores, s'acomiadaren efusivament i partiren el cavallers cap a terres tarragonines.

Andreu Pujol i Mir

INFOLÒGIC
SERVEIS INFORMÀTICS

equipament informàtic · comunicacions · servei tècnic · programació ·

c/. Corró, 129 • 08401 GRANOLLERS
☎ 93 846 35 35 • info@infologic.cat
www.infologic.cat

servidors · estacions · cad · internet ·
seguretat · assessorament · portàtils · tpv's · xarxes